

Azadettim Ruhumu

– HayrettinYazcı · 30 Ekim 2009

Soğuk eliyle vurur, rüzgar camlara tek tek,
Giyinmiş yalnızlığım,arsız bir mini etek!

Beyazdır karın yüzü,çekilirdi nasılsa,
Ruhuma giydirecek, keşke bir libas olsa!

Neyi ölçü aldıysam,ya kısadır,yahut dar,
Teli koptu gönlümün,olmaz de me bu kadar!

Duymadıysan,duy şimdi,olmazlar dünyası bu,
Gidersin değirmene,önce kesilir suyu !

Öğüt şimdi elinle,buğdayı ve çavdarı,
Gerçekte bir hayaldir,düşte gördüğün darı!

Ruhumuzdan,kalır mı yarınlar bir resim?
Gel,çiz haritasını,ol da Turgut Reis'im...

Ne gönyeye geliyor,ne de gelir pergele,
Çıkıp damımda oynar,günde onca hergele!

Uslanır mı acaba,atsak dingin bir göle,
Dönüp yine gelir mi,arsızca,güle güle!...

Yahut salıverelim, dalgalı bir denize,
Çıkarm'ola kıyıya,sonunda,yüze yüze?...

Şiddetli geçimsizlik! Deyip gitsek hakim'e,
Yalnız ikimiz için, kurarlar mı mahkeme?

Neden anlamıyorsun,ey ruhum, ettim azat!
Hergün yeni dertlerle,dönüyorsun kat be kat...

Gel,söylel son sözünü,bırakma beni darda,
Senin aradığın yar,yoktur hiçbir diyarda!...

İbrişimden öriyim,otur bir salıncağa,
Ne bana sığabildin,ne sığdın bir kucağa!

Bu dağdan,karşı dağa anlatırsın derdini,
Bulursan, gel haber ver,benden daha merdini...

Kim bilir? Seni nasıl taşıdım,bunca zaman,
Taşımak zor gelmedi,öldürdü,anlamaman!...

Çekildim ben aradan,konuş şimdi rüzgarla,
Karışmam, boğuşursan,son gelen dalgalarla!...

Bir veda çığılığıyla,yapışırken yakama!
Çekip gidiyorum ben,bakmıyorum arkama...